

[Per Hækkerup.]

tydende med, at loven har fundet sin foreløbige fastlæggelse. Det betyder naturligvis ikke, at der ikke senere kan blive tale om ændringer i loven, men det må så tages op specielt, når anledning byder sig. Men netop, når man vil slette revisionsbestemmelsen i loven, synes jeg nok, der kan være grund til at se på det spørgsmål, der nævnes i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende ombudsmandens kompetence.

Jeg ser af bemærkningerne, at den højtærede justitsminister mener, at dette er et spørgsmål, der alene henhører under folketinget, ud fra den betragtning, at ombudsmanden er folketingets ombudsmand, og at den højtærede minister derfor ikke vil tage noget initiativ til en ændring af ombudsmandens kompetence, medmindre folketinget giver en anledning hertil, og det synes jeg er en rimelig vurdering. Det må på den anden side også gøre det naturligt, at vi under det fortsatte arbejde med dette lovforslag i udvalget overvejer problemerne omkring ombudsmandens kompetence. Der har det særlig været spørgsmålet, om ombudsmandens kompetence skulle udvides til at omfatte de kommunale anliggender, der har været fremme i debatten. Det er utvivlsomt en udvidelse af kompetencen, som vil møde stor sympati også her i tinget, og det er derfor ganske naturligt, at vi i udvalget ser nærmere på spørgsmålet.

Jeg skal ikke gå i detaljer med hensyn til dette ved denne lejlighed, men minde om, at vi som basis for vor debat og diskussion i udvalget har 2 dokumenter. Dels har vi en redegørelse fra de kommunale organisationer, som var vedføjet som bilag ved fremsættelsen sidste år af lovforslaget om udskydelse af ombudsmandslovens revision, og der er i denne redegørelse fra de kommunale organisationer anført en lang række argumenter, som jeg heller ikke skal omtale nærmere nu, men som i hvert fald er af en sådan karakter, at de kræver en særdeles grundig overvejelse. Endvidere har vi den redegørelse, ombudsmanden har tilstillet justitsministeriet — den er optrykt som bilag til det foreliggende lovforslag — med omtale af det foredrag, ombudsmanden har holdt for 1½ år siden, og hvori han mere udførligt er gået ind på en imødegående af de kommunale organisationers

synspunkter og de indvendinger, der har været rejst mod at udvide hans kompetence. Også dette dokument er egnet til at gøre indtryk og vil naturligvis blive genstand for nærmere debat, går jeg ud fra, i udvalget.

Ganske særlig forekommer det mig, at det argument, der er anført gående ud på, at det kan synes urimeligt, at ombudsmanden, når sagsbehandlingen drejer sig om en sag, hvori såvel statslige som kommunale myndigheder er impliceret, må standse undersøgelsen i det øjeblik, han kommer til de kommunale afgørelser, de kommunale skøn, de kommunale forhold, fordi dette ikke hører ind under hans kompetence.

Som sagt tror jeg, der vil være almindelig sympati for at udvide ombudsmandens kompetence under forudsætning af, at man har nogenlunde sikkerhed for, at i hvert fald to ulemper ved en udvidelse ikke optræder. Den ene er, at der ikke herved sker indgreb i det kommunale selvstyre. Ombudsmanden udtaler om dette i sin skrivelse til justitsministeriet, at man måske kunne gennemføre en ordning, hvorved der bliver gjort undtagelse fra det almindelige princip om hans kompetence, for så vidt angår kommunale sager, og peger i forbindelse med undtagelsesmuligheden på de særlige vilkår, der gælder for den kommunale administration, og på, at undtagelsen skulle sigte til, at ombudsmanden i hvert fald ikke skulle kunne anfægte de skøn, der er udøvet af de kommunale myndigheder, for så vidt der i øvrigt er handlet inden for rammerne af den kompetence, myndighederne har.

Under debatten har man særlig hæftet sig ved, at de kommunale myndigheders adgang til som valgte repræsentanter at træffe beslutninger i den ene eller den anden sag ikke må kunne anfægtes af ombudsmanden. Der vil naturligvis opstå visse vanskeligheder ved fortolkningen af, hvornår kommunalt valgte tillidsmænd optræder i en rent administrativ funktion, og hvornår de optræder i en mere egentlig skønsrættelig besluttende funktion. Jeg synes nok, det kan være af interesse at erindre sig, at når det drejer sig om domstolene, siger man, at intet område skal med ind under ombudsmandens kompetence, fordi det er vanskeligt at sondre mellem domsto-